

« دنیای اقتصاد »

ضرورت کاهش وابستگی بخش خصوصی به منابع دولتی

یکی از مهم‌ترین مسائل درباره خصوصی‌سازی و فعالیت بخش خصوصی واقعی، ایجاد شفافیت در فضای کسب‌وکار است که برای دستیابی به این مهم، باید وابستگی و تکیه مطلق بخش خصوصی را به منابع دولتی برای سرمایه‌گذاری کاهش داد.

صفحه ۴

« روابط عمومی انجمن CCHP ایران »

در جلسه کمیته اصلی برق کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران مطرح شد:

بررسی برنامه هفتم توسعه در بخش برق و انرژی

این نشست روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۴/۲۱ با حضور نمایندگان سندیکای صنعت برق، انجمن انرژی تجدیدپذیر، انجمن CCHP ایران و... در محل اتاق بازرگانی ایران برگزار شد.

صفحه ۲

« روابط عمومی انجمن CCHP ایران »

« ایسنا »

ضرورت اصلاح تعرفه‌های فروش برق

رئیس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های تولیدکننده برق با بیان اینکه هزینه یارانه پرداختی به برق بسیار بالاست گفت که اگر در سال، ۳۴۲ هزار میلیون کیلووات برق مصرف شده باشد، به نرخ گاز صادراتی و یا خوراک پتروشیمی‌ها (میانگین ۲۰ سنت دلار) ۱۶.۲ میلیارد دلار فقط یارانه سوخت داده می‌شود.

صفحه ۷

برگزاری مجمع عمومی عادی سالیانه انجمن تولیدکنندگان ترکیبی نیرو، حرارت و برودت ایران؛

مجمع عمومی عادی سالیانه انجمن روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۴/۱۴ ساعت ۱۰ بصورت حضوری و با مشارکت جمعی از شرکت‌های عضو انجمن و با حضور نماینده اتاق ایران و اعضای هیئت‌مدیره در محل اتاق بازرگانی ایران تشکیل شد.

« ادامه »

« صدا و سیما »

غیرفعال شدن یک سوم ظرفیت نیروگاه‌های مقیاس کوچک

رئیس انجمن نیروگاه‌های تولید برق پراکنده ایران گفت: قراردادهای خرید تضمینی برای نیروگاه‌های مقیاس کوچک هنوز فعال است، اما هنوز نرخ‌های جدید اعلام نشده است.

صفحه ۳

باشد و فدراسیون صادرات انرژی به نمایندگی از تمامی سرمایه گذاران بخش خصوصی مطالبات بخش نفت را تجمیع و حواله آن را از وزارت نفت اخذ و به بانک گردشگری ارائه نماید و بانک گردشگری در ازای آن ضمانت نامه بانکی ۳ ماهه صادر نماید و یا دیسکانت شود.

در جلسه کمیته اصلی برق کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران مطرح شد؛

پس از رسمیت یافتن جلسه و انتخاب هیئت رئیسه برای مجمع عمومی عادی سالیانه، ابتدا گزارش عملکرد هیئت مدیره توسط رییس انجمن قرائت شد. گزارش صورت مالی منتهی به سال ۱۴۰۰ و بازرس توسط حسابدار و بازرس انجمن ارائه و پس از رای گیری تصویب شد. روزنامه اطلاعات بعنوان روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی تعیین شد. در ادامه باتوجه به تورم و عدم افزایش ورودی و حق عضویت از سال ۹۹ به این سو، ۴۰ درصد افزایش مبلغ ورودی و حق عضویت تعیین و تصویب شد.

بررسی برنامه هفتم توسعه در بخش برق و انرژی
آقای نجفی گفت روند اخذ مطالبات بخش خصوصی از وزارت نیرو برای تهاتر با نفت نیز به همین صورت خواهد بود و جهت اخذ موافقت آن از وزارت نفت در جلسه شورای گفت و گوی هفته آینده مذاکره خواهد شد و سندیکای صنعت برق به نمایندگی از سرمایه گذاران تفاهم نامه را با بانک گردشگری منعقد و اقدامات لازم را در این خصوص بعمل خواهند آورد.

این نشست روز سه شنبه مورخ ۲۱/۴/۱۴۰۱ باحضور نمایندگان سندیکای صنعت برق، انجمن انرژی تجدیدپذیر، انجمن CCHP ایران و... در محل اتاق بازرگانی ایران برگزار شد.

رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران تصریح کرد در رابطه مسائل رفاهی نیز با بیمارستان طالقانی توافق شده است تا به اعضای کمیسیون انرژی اتاق ایران، تشکل های عضو کمیسیون انرژی و اعضای آن خدمات ویژه ای به دارندگان بیمه تکمیلی به صورت رایگان و بیمه تامین اجتماعی با پرداخت ۱۰ درصد هزینه ارائه دهند. در بخش دوم این نشست به بررسی سیاست های صنعت برق در برنامه ششم توسعه پرداخته و بیان شد حدود ۳۰ درصد احکام برنامه ششم توسعه محقق شده است.

در ابتدای نشست رییس کمیسیون انرژی اتاق بازرگانی ایران گزارشی از اقدامات انجام شده جهت وصول مطالبات بخش خصوصی با استفاده از ظرفیت بند "ی" تبصره (۱) قانون بودجه ۱۴۰۰ ارائه و بیان نمودند به استناد این بند تسویه حساب بخش خصوصی با دولت از طریق تهاتر نفت خواهد بود. جهت تحقق موضوع یادشده مذاکراتی با وزارت نفت صورت گرفته است و بناگردید از طریق فدراسیون صادرات نفت با بانک گردشگری تفاهم نامه ای در این رابطه منعقد شود.

جهت انتخاب بازرس قانونی انجمن ۳ نفر از نمایندگان شرکت ها کاندید شدند و رای گیری بعمل آمد. آقای حسین محمد نژاد با اکثریت آرا به سمت بازرس اصلی و آقای مصطفی اسماعیلی به سمت بازرس علی البدل انتخاب شدند. در انتهای جلسه تاسیس موسسه حقوقی داوری توسط انجمن مطرح و با موافقت اکثریت اعضای حاضر در جلسه تصویب شد.

وی در ادامه افزود صورتحساب های تایید شده تا پایان ۱۴۰۰ قابل تهاتر می محتوای این هفته نامه لزوماً بیانگر دیدگاه ها و مواضع انجمن تولیدکنندگان ترکیبی نیرو، حرارت و برودت ایران نیست.

اعضای حاضر در جلسه پیشنهاداتی جهت تدوین قانون برنامه پنج ساله هفتم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی مطرح کردند و برخی از آن به شرح ذیل می باشد:

۱) مستقل شدن ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید از قانون برنامه و بودجه
 ۲) سواب و سرمایه گذاری مشترک
 ۳) عارضه یابی عدم تحقق تامین مالی از طریق بازار سرمایه
 ۴) برآورد اثر حذف یا اصلاح یارانه و سیاست های حاکم بر آن (سهم دهی در باز توزیع عواید حاصل از یارانه)
 ۵) برآورد اثر خسارت تحریم و سیاست های جبران آن
 ۶) جدا کردن درآمد تجدیدپذیر از قانون برنامه و بودجه
 ۷) الزام صنعت به تامین برق خود از محل تجدیدپذیر با سازوکار بورس
 ۸) اجازه صادرات برق برای سرمایه گذاران خارجی در بخش تجدیدپذیر
 ۹) رفع فرسودگی از تاسیسات شبکه برق سالانه بیست درصد باهدف افزایش تاب آوری
 ۱۰) چرایی عدم اجرا و هدف گذاری برای رفع مشکلات (مشکلات : ۱)
 جدا کردن تصدی گری برق : واگذاری نیروگاه های دولتی به بخش خصوصی و یا عدم ورود به بازار برق (۲) رفع تعارضات و اختلافات بین وزارت نیرو و نفت برای حل موضوعات بهینه

سازی. ۳) تدوین نقشه راه برق کشور (حذف سقف گذاری برای بازار برق (۱۱) منابع متناسب با برنامه پنج ساله هفتم توسعه پیش بینی شود در انتهای جلسه بنا گردید اعضای کمیته پیشنهادات خود را بصورت کتبی ظرف مدت یک هفته جهت تدوین قانون برنامه پنج ساله هفتم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی به کمیسیون انرژی اتاق ایران ارسال نمایند.

غیرفعال شدن یک سوم ظرفیت نیروگاه های مقیاس کوچک

رئیس انجمن نیروگاه های تولید برق پراکنده ایران گفت: قراردادهای خرید تضمینی برای نیروگاه های مقیاس کوچک هنوز فعال است، اما هنوز نرخ های جدید اعلام نشده است.

محمد بیات در گفتگویی اختصاصی با خبرنگار خبرگزاری صدا و سیما گفت: آخرین نرخ، مربوط به دو تا سه سال پیش با قیمت ۶۴۰ تومان برای هر کیلووات ساعت است که حدود ۲ سنت می شود. محاسبات ما نشان می دهد، این برق باید

وی گفت: وزارت نیرو بیش از ۲۵۰۰ میلیارد تومان به اعضای این انجمن بدهی دارد و مطالبات یک سال گذشته آن ها پرداخت نشده؛ هم اکنون از ۲ هزار مگاوات ظرفیت منصوبه این نیروگاه ها، ۱۳۰۰ مگاوات در مدار است و ۷۰۰ مگاوات مابقی، به علت اتمام قراردادهای خرید تضمینی ۵ ساله آن ها، فعال نیست.

آقای بیات اضافه کرد: نرخ خریدی که برای ۵ ماه اردیبهشت تا شهریور ابلاغ شده، ۳۲۷ تومان است که کفاف هزینه های تعمیراتی و نیروی کار را نمی دهد و حداقل باید ۶۵۰ تومان باشد؛ وزارت نیرو اعلام کرده پس از این ۵

ماه، فعالیت نکنید، اما نمی‌توان نیروی متخصص را برای این بازه زمانی جذب کرد و باید ۱۲ ماه سال فعال بود.

ضرورت کاهش وابستگی بخش خصوصی به منابع دولتی

محمودرضا حقی‌فام در ادامه این موضوع تاکید می‌کند: زمانی که آبشخور بخش خصوصی و دولتی یک منبع باشد بدیهی است که با کاهش قدرت این منبع به کل صنعت برق چه در نقش سرمایه‌گذاری دولتی یا خصوصی ضربه وارد خواهد شد. از همین رو حل این موضوع شاه‌کلید مشکلات در سرمایه‌گذاری صنعت برق است. متن زیر ماحصل گفت‌وگو با وی است که در ادامه مشروح آن را می‌خوانید.

به گفته مسوولان، کمبود تولید برق در تابستان امسال بیش از ۱۰ هزار مگاوات در ساعات اوج بار برآورد شده است. این کمبود را ناشی از چه می‌دانید؟

با توجه به ارزیابی‌ها و محاسبات انجام‌شده، بین ۱۰ تا ۱۲ هزار مگاوات ناترازی اوج نیاز مصرف و قدرت تامین بار پیک در سال ۱۴۰۱ اتفاق خواهد افتاد که این ناترازی چند دلیل عمده دارد. دلیل اول، عدم توفیق در طراحی و اعمال سیاست‌های کاربردی با توجه به فضای اقتصادی و اجتماعی کشور در زمینه مدیریت تولید، تقاضا و بار است. در واقع این مساله ناشی از غیر موثر بودن سیاست‌ها و برنامه‌های کلان در حوزه تولید و مصرف انرژی و از طرفی رفتار

یکی از مهم‌ترین مسائل درباره خصوصی‌سازی و فعالیت بخش خصوصی واقعی، ایجاد شفافیت در فضای کسب‌وکار است که برای دستیابی به این مهم، باید وابستگی و تکیه مطلق بخش خصوصی را به منابع دولتی برای سرمایه‌گذاری کاهش داد. بسیاری از کارشناسان صنعت برق بر این باور هستند که در صورت حذف رانت‌های مستقیم و غیرمستقیم در بخش سرمایه‌گذاری در صنعت برق و کاهش تکیه به منابع مالی با منشأ دولت، می‌توان به حضور نهاد تنظیم مقررات و برقراری تجارت واقعی در بخش برق امیدوار بود. در همین راستا کارشناس ارشد صنعت برق معتقد است: اگر قرار باشد منابع محدود دولتی (چه ارزی و چه ریالی) بین بخش خصوصی خاص و دولت برای سرمایه‌گذاری در صنعت برق تقسیم شود، اتفاق خاصی در توسعه صنعت برق کشور پدید نخواهد آمد.

به گفته رئیس انجمن نیروگاه‌های تولید برق پراکنده ایران، وزارت نیرو صادرات برق را انحصاری در دست گرفته و اجازه این فعالیت را به نیروگاه‌های مقیاس بزرگ یا کوچک نمی‌دهد؛ این شرکت‌ها حتی حاضرند سوخت خود را به جای قیمت نیروگاهی، با قیمت صادراتی بخرند تا اجازه صادرات برق بگیرند، اما وزارت نیرو نه تنها با این پیشنهاد، بلکه با پیشنهاد فعالیت نیروگاه‌های کوچک مقیاس در ۷ ماه غیرپیک سال برای تامین برق رمزارزها یا فروش مستقیم برق به صنایع هم مخالفت می‌کند.

بیات افزود: طبق دستورالعمل مولدهای مقیاس کوچک که سال ۸۷ تدوین شده، نیروگاه‌های کوچک مقیاس از پرداخت هزینه ترانزیت معاف هستند، اما وزارت نیرو این معافیت را هم لغو کرده و این نیروگاه‌ها نمی‌توانند فروش مستقیم به صنایع را داشته باشند. همچنین باید یک بورس انرژی واقعی داشته باشیم که بر اساس عرضه و تقاضا، بتوانیم برق را عرضه کنیم تا هم به دولت فشار کمتری وارد شود و هم نیروگاه‌ها، خود را با شرایط اقتصادی تطبیق دهند.

غیراقتصادی مصرف توسط مشترکان به اعمال محدودیت وجود خواهد داشت. جاری خواهد بود.

صنعتی، کشاورزی، خانگی و تجاری است. البته دلیل مهم دوم وجود نامتقارنی در اطلاعات صنعت برق در سال‌های گذشته بوده است. به‌ویژه در میزان نیاز مصرف در سال‌های ۹۸ و ۹۹ اطلاعات غلط از طرف صنعت برق داده شد، به‌طوری که نتیجه آن دادن سیگنال عدم نیاز کشور به توسعه زیرساخت‌ها و در نتیجه غفلت صنعت برق کشور در توسعه زیرساخت‌های تولید، انتقال و توزیع بود. در کنار همه این موارد، به نظر می‌رسد مشکل ریشه‌ای، ناترازی اقتصاد صنعت برق است که هر روز بیشتر از گذشته می‌شود، چرا که این موضوع انگیزه و توان سرمایه‌گذاری و نقش‌آفرینی بخش دولتی و خصوصی را در زنجیره تولید تا توزیع برق کاهش داده است.

یکی از روش‌های افزایش ظرفیت تولید، استفاده از بخش خصوصی برای سرمایه‌گذاری در تولید برق بوده، اما چرا در سال‌های اخیر این امکان کمتر مورد استفاده قرار گرفته است؟ در تمامی کشورها، سرمایه‌گذاری در زنجیره صنعت برق، یک امر مشارکتی بین دولت و بخش‌های مختلف غیردولتی است. ایجاد فضای ورود بخش خصوصی به سرمایه‌گذاری در صنعت انرژی، از وظایف مهم دولت‌ها است. در کشور ما عمده سرمایه‌گذاری به‌ویژه در بخش تولید از طریق وام‌های ارزی و ریالی صندوق‌های مختلف یا واگذاری‌ها در ادوار گذشته انجام گرفته است. البته در حال حاضر با کاهش این منابع، کاهش میزان سرمایه‌گذاری نیز ایجاد شده است. به عبارتی سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در حوزه تولید، متکی به این ذخایر بوده و به نظر می‌رسد فضای سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی در صنعت برق و به طور عام در صنعت انرژی، فراهم نشده است. به این خاطر عملاً سرمایه‌گذاری در بخش برق به‌شدت به وضعیت کلان اقتصادی کشور، سیاست دولت‌ها و نحوه تخصیص منابع ارزی بین فعالان بخش‌های مختلف وابسته شده است.

به نظر می‌رسد امسال به‌ویژه باید با احتیاط بیشتری درباره اعمال خاموشی بر مردم اقدام کرد. البته معتقدم نباید این را به عنوان خط قرمز تلقی کرد، بلکه با استفاده از ابزارهای رسانه‌ای برای توضیح وضع موجود تا حد امکان مردم را برای پذیرش قسمتی از این ناترازی توجیه کرد. همچنین با توجه به قراردادهای بین‌المللی صنعت برق درباره صادرات و مبادله انرژی برق، نباید این قراردادها، به تبع از این ناترازی، مشابه سال‌های قبل مورد خدشه قرار گیرد، حتی اگر قسمتی از ناترازی به مشترکان خانگی هم تحمیل شود. از سویی حفظ بازار صادرات برق و انرژی ایران به کشورهای همسایه در آینده قطعاً منوط به پایبندی به قراردادهای

به گفته مدیران صنعت برق، تامین برق مشترکان خانگی در اولویت است، بنابراین بخش عمده این کمبود با تحمیل خاموشی به صنایع همراه خواهد بود، تبعات اقتصادی و اجتماعی این رویه از نظر شما چیست؟

برای مقابله با ناترازی تقاضا در تابستان، باید اقدامات فنی صورت گیرد تا حداکثر استفاده از منابع در دسترس و نیز زیرساخت‌های شبکه به عمل آید؛ اما با وجود این به نظر می‌رسد عملاً امکان رفع این ناترازی وجود ندارد و به ناچار نیاز محتمل این هفته نامه لزوماً بیانگر دیدگاه‌ها و مواضع انجمن تولیدکنندگان ترکیبی نیرو، حرارت و برودت ایران نیست.

صنعت برق، عدم دسترسی بخش آبشخور هر دوی این موارد یک منبع داشته. خصوصی به فاینانس‌های خارجی نیز بی‌تاثیر نبوده است. به عبارتی می‌توان گفت سرمایه‌گذاری در بخش تولید توسط بخش خصوصی در اکثر مواقع نیابت دادن وزارت نیرو به بخش خصوصی محدودی برای استفاده از منابع دولتی است. این نگرش به نظر باید کاملاً در کشور اصلاح شود و گرنه عملاً با ایجاد محدودیت‌ها در بخش اقتصاد دولتی، سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به سرعت متاثر شده و روند کاهشی خواهد داشت. این نحوه سرمایه‌گذاری، این پرسش را برای متخصصان اقتصادی مطرح کرده است که آیا با اصلاحات قانونی، خود دولت نمی‌توانست سرمایه‌گذاری را راساً انجام دهد؟ به بیانی تاثیر ورود بخش خصوصی، به صورت پایه‌ای مورد سوال قرار گرفته است. در صورتی که اگر بتوان فضای کسب‌وکار صنعت برق را شفاف کرد و وابستگی و تکیه مطلق بخش خصوصی را به منابع دولتی برای سرمایه‌گذاری کاهش داد، آن موقع است که می‌توان شکوفایی در سرمایه‌گذاری واقعی بخش خصوصی را انتظار داشت.

آیا خصوصی‌سازی در صنعت برق را به نفع این صنعت و کشور می‌دانید یا بهتر این است که تمام زنجیره تامین برق تحت مالکیت دولت باشد؟

در صورتی که در بخش سرمایه‌گذاری صنعت برق، رانت‌های مستقیم و غیر مستقیم حذف شده، تکیه به صندوق‌های با منشأ دولتی کاهش یافته و بخش خصوصی با جذب سرمایه واقعی (مانند استفاده از انتشار اوراق گواهی ظرفیت یا هر سازوکار دیگر مانند ورود تعاونی‌ها و...) مبادرت به سرمایه‌گذاری کند، در این صورت می‌توان انتظار داشت با حضور نهاد تنظیم مقررات، تجارت برق واقعی و تبدیل صنعت از نهاد خدمات‌رسان به یک مجموعه اقتصادی نیز محقق شود. در واقع این یک تلاش و اقدام دوسویه است. در حقیقت نمی‌توان در سمت سرمایه‌گذاری به منابع دولت یا به نفوذ مدیران سیاستگذار و تصمیم‌گیر دوزیست تکیه کرد و در سمت فروش انتظار برخورد با یک سیستم واقعی خصوصی را داشت؛ بنابراین در صورت شفافیت فضای سرمایه‌گذاری و البته اصلاح مقررات تجارت برق، حتماً ورود بخش خصوصی می‌تواند بسیار موثر و مفید باشد. البته در صورتی که به هر علتی توان یا نیت ایجاد این شفافیت وجود نداشته باشد، باید دولت نقش بیشتری برای سرمایه‌گذاری به عهده گیرد و گرنه

برای ایجاد رغبت در بخش خصوصی و مشارکت بیشتر این بخش برای سرمایه‌گذاری در تولید برق، چه زمینه‌هایی باید فراهم کرد؟

برای ورود بخش خصوصی واقعی به صنعت برق و اطمینان از تداوم حضور و سرمایه‌گذاری آنها نیاز به ایجاد شفافیت در تصمیمات اقتصادی بخش دولتی تاثیرگذار در اقتصاد بخش خصوصی اهمیت دارد که با ایجاد رگولاتوری واقعی صنعت برق این کار ممکن خواهد شد. از طرفی موضوع تعارض منافع بین مدیران صنعت برق و بخش خصوصی باید حل و فصل شود. همچنین باید به کاهش وابستگی بخش خصوصی به استفاده از ذخایر مالی محدود دولتی و هدایت آنها به استفاده از منابع واقعی بخش خصوصی نیز اهتمام داشت. از سویی سازوکارهای اقتصادی خرید و فروش برق باید تغییر اساسی کند، چون رفع ناترازی اقتصادی برق پیش‌نیاز ورود بخش خصوصی واقعی برای سرمایه‌گذاری است و نمی‌توان در یک صنعت ورشکسته اقتصادی، انتظار ورود و حضور بخش خصوصی واقعی را

به عبارت دیگر، اگر قرار باشد منابع محدود دولتی (چه ارزی و چه ریالی) بین بخش خصوصی خاص و دولت برای سرمایه‌گذاری در صنعت برق تقسیم شود، اتفاق خاصی در توسعه صنعت برق کشور رخ نخواهد داد. چرا که

خبرگزاری دانشجویان ایران

فضای نامتلاطم بین بخش خصوصی و مدیران عالی صنعت برق همچنان پابرجا خواهد ماند.

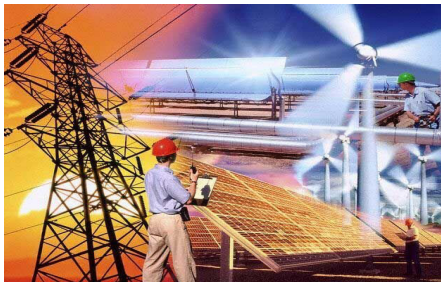
ضرورت اصلاح تعرفه‌های فروش برق

هزینه سوخت بر مبنای نرخ امروز در اروپا برای هر کیلووات برق حدوداً ۱۰ هزار تومان است و به نرخ گاز صادراتی ۲۰۰۰ تومان است. این هزینه می‌تواند با بالا بردن راندمان نیروگاه‌ها و اجرای آیین‌نامه اجرایی ماده ۱۲ قانون رفع موانع تولید کاهش یابد.

به گفته وی، با وجود واگذاری ۶۰ درصد تولید برق به بخش خصوصی، تشکیلات وزارت نیرو طی سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰ گسترش یافته است. افزایش تعداد نیروی انسانی و توسعه سازمان‌های زیرمجموعه، هزینه‌های تولید برق توسط وزارت نیرو را بالا برده است. باید در این زمینه اقدام اساسی برای تغییر ساختاری متناسب با گستره مأموریت و فعالیت‌های وزارت نیرو در امور برق با هدف تعدیل هزینه‌ها انجام گیرد.

رئیس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های تولیدکننده برق گفت: یکی دیگر از موارد عدم اجرای قانون، نصب‌نشدن کنتورهای چند تعرفه برای مشترکان است (سال ۱۳۷۶ که کشور با کمبود تولید و خاموشی مواجه بود، مجلس در سال ۱۳۷۷ برای اصلاح مصرف، وزارت نیرو را مکلف کرد برای مشترکان بالای ۶۰۰ کیلووات ساعت مصرف در ماه، کنتورهای چندتعرفه نصب کند. این قانون دقیق اجرا نشده است و هنوز مجلس پیگیر نصب کنتور چند تعرفه است.

رئیس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های تولیدکننده برق با بیان اینکه هزینه یارانه پرداختی به برق بسیار بالاست گفت که اگر در سال، ۳۴۲ هزار میلیون کیلووات برق مصرف شده باشد، به نرخ گاز صادراتی و یا خوراک پتروشیمی‌ها (میانگین ۲۰ سنت دلار) ۱۶.۲ میلیارد دلار فقط یارانه سوخت داده می‌شود؛ این رویه نباید ادامه داشته باشد و در این راستا مجلس درباره تعرفه برق صنایع اقدام بسیار موثری کرده است.

ابراهیم خوش‌گفتار در گفت‌وگو با ایسنا، با بیان اینکه هزینه تمام‌شده تولید و تامین برق در کشور بسیار بالاست و باید طرحی نو در انداخت تا هزینه‌ها کاهش و بهره‌وری این صنعت افزایش یابد، گفت: یکی از عوامل ایجاد هزینه بسیار بالای تمام‌شده در تولید برق، عدم توجه به میزان مصرف سوخت (گاز، گازوئیل، نفت کوره) و آب در نیروگاه‌هاست.

آیا ساختار موجود صنعت برق برای چابکی و پویایی بیشتر نیاز به بازنگری و تغییر دارد؟ این تغییرات بیشتر باید در چه بخش‌هایی صورت گیرد و بخش خصوصی در این تغییر ساختار چه نقشی می‌تواند داشته باشد؟

ساختار فعلی، توان ایجاد انگیزه واقعی برای افزایش بهره‌وری و کاهش تصدی‌گری‌های دولتی و ورود سالم بخش‌های غیر دولتی را در اداره صنعت برق ندارد. در ذات ساختار موجود نگاه به «آینده تحولات در صنعت برق» وجود ندارد. در واقع در زمینه خودنظارتی و خودکنترلی ضعیف است. نقش‌ها و مسوولیت‌ها در بسیاری از قسمت‌ها با هم تداخل داشته و ساختار موجود نمی‌تواند گردش مالی و نیز پویایی اقتصادی در این صنعت را پشتیبانی کند. به هر حال این تغییرات می‌تواند از شرکت‌های مادر تخصصی تا شرکت‌های خدمت‌رسان مانند توزیع را تحت تاثیر قرار دهد.

وی ادامه داد: هرچند وزارت نیرو برای آن برنامه داده، اما این که تا کنون چه میزان از این برنامه اجرا شده است، معلوم نیست. امیدوارم با پی‌گیری شخص وزیر محترم دولت سیزدهم و اجرای این مهم، امکان استفاده بهینه از انرژی برق، روش‌های پیک‌زدایی را به مصرف‌کننده آموزش داده شود.

خوش‌گفتار با بیان اینکه نصب کنتورهای چند تعرفه‌ای باید خیلی سریع انجام شود و آنچه که تا کنون نصب شده است، با برنامه‌ریزی تعرفه‌های آنها را عملیاتی کنیم، اظهار کرد: برق کالایی است که مستقیم از تولید به مصرف می‌رسد و امکان ذخیره‌سازی ندارد، ولی امکان مدیریت مصرف آن با کنتور چند تعرفه وجود دارد. مشترکی که ماهانه ۱۰۰۰ کیلووات مصرف می‌کند، شاید از مصرف‌کننده ۳۰۰ کیلوواتی بهتر مصرف کرده باشد، چرا که مصرف بالا را در ساعات غیر پیک شب تا صبح انجام داده باشد، ولی زمان مصرف آن ۳۰۰ کیلووات ساعت، در اوج پیک مصرف بوده که به شبکه فشار وارد کرده است. در این باره، هدایت و آموزش مصرف‌کننده امری مهم و اساسی است.

وی افزود: ایجاد هماهنگی بین وزارت نفت، نیرو و سازمان محیط زیست و سازمان برنامه و بودجه برای اجرای قانون رفع موانع تولید و تشویق سرمایه‌گذاران برای ورود به حوزه تولید برق، مصرف‌کننده این هفته نامه لزوماً بابتگر دیدگاه‌ها و مواضع انجمن تولیدکنندگان ترکیبی نیرو، حرارت و برودت ایران نیست.

به گفته رییس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های تولیدکننده برق اینکه توجه ویژه به سرمایه‌گذاران در حوزه برق متاسفانه تنگ نظری و روش‌های غیر قانونی و غیر حرفه‌ای باعث ایجاد مشکلات امروز صنعت برق شده است و باید در حوزه تفکر در صنعت برق طرحی نو در انداخت که امیدوارم محقق شود.

خوش‌گفتار با اشاره به قوانین و مصوبات مجلس و بعضاً دولت و شورای اقتصاد از سال ۱۳۹۳ که وزارت نیرو پیشنهاد دهنده آن‌ها بوده ولی کمتر آنها را اجرا کرده است، گفت: یکی مصوبه شورای اقتصاد در رابطه با بند و ماده ۱۳۳ قانون برنامه پنجم توسعه که تاکید دارد هر ساله وزارت نیرو موظف است نرخ آمادگی و انرژی را اعلام کند. در سال‌های ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ این اقدام انجام شد، اما وزارت نیرو پس از آن با تصویب مصوبه‌ای داخلی و استناد به آن، قانون و مصوبه شورای اقتصاد را اجرا نکرد.

وی افزود: به ناچار شرکت‌های مشمول این قانون در دفاع از حقوق خود، شکایت به دیوان عدالت اداری بردند و حکم دیوان مبنی بر محکومیت وزارت نیرو صادر می‌شود، اما باز هم اجرا نمی‌شود.

خوش‌گفتار ادامه داد: از جمله موارد دیگر عدم تمکین به قانون توسط وزارت نیرو، ماده ۱۰ قانون برنامه ششم که صراحت دارد دولت اگر نتوانست صورت وضعیت پیمانکاران و غیره را به موقع پرداخت کند، باید براساس نرخ سود بانکی مصوب بانک مرکزی، جریمه تاخیر به طلبکاران بپردازد. وزارت نیرو با وجود پی‌گیری‌های بسیار و مکاتبات متعدد، حاضر به اجرای این حکم صریح قانون نیست. این در حالی است که از نیروگاه‌های غیر دولتی،

و هیات عمومی دیوان هم حکم صادر می‌کند که آن هم اجرا نمی‌شود. وجود مشمولان همچنان امید به اجرای قانون دارند.

رییس هیات‌مدیره سندیکای شرکت‌های تولیدکننده برق با بیان اینکه مورد دیگر ماده ۴۸ قانون برنامه ششم همچنین مصوبه شورای اقتصاد که صراحت دارد بر تعیین دستورالعمل روش نرخ آمادگی و انرژی ظرف مدت دو ماه و تعیین هزینه انتقال‌ها در مورد اول شامل نیروگاه‌های بخش غیر دولتی می‌شد، گفت: با وجود گذشت دو سال از مصوبه قانونی که ظرف دو ماه باید اقدام می‌شد، متاسفانه تا امروز این مهم اجرایی نشده و به نظر می‌رسد قصد انجام آن هم نیست. در مورد دوم که تعیین هزینه انتقال باید توسط توانیر انجام می‌شده است، پس از گذشت مدت چهار ماه اجرایی و ابلاغیه آن از ابتدای سال ۱۳۹۹ اجرایی می‌شود.

آمار معاملات اوراق گواهی ظرفیت از ابتدا تاکنون در بورس انرژی ایران

ارزش کل معاملات انجام شده:

۲۹,۴۲۳,۱۱۶,۰۹۷,۹۲۰ ریال

بیشترین قیمت:

۴۶,۶۷۴,۰۰۰ ریال

حجم معاملات:

۱,۸۷۱,۲۷۲ مگاوات

تعداد معامله:

۴۱۷

جایگاه نیروگاه های مقیاس کوچک گازی در کشور

ظرفیت نامی تولید برق در ایران

۸۶۲۱۵ مگاوات

میزان تولید برق نیروگاه های
بزرگ

۴۹۸۵۳ مگاوات

سهم نیروگاه های تولید پراکنده

۱۸۹۹ مگاوات

رئیس هیات مدیره سندیکای شرکت های تولیدکننده برق با بیان اینکه در حال حاضر حدود ۶۰ درصد تولید برق توسط بخش غیر دولتی تامین می شود. سرمایه گذاران این حوزه مانند همه صنوف دارای تشکل و درخواست های هستند، گفت: سندیکای شرکت های تولیدکننده برق برای طرح چالش های موجود و هم اندیشی در مورد حل آنها، به مدت سه سال از وزیر سابق نیرو منتظر پاسخ به درخواست نشست مشترک بود، اما این اتفاق نیفتاد.

به گفته وی با توجه به شرایط اقلیمی کشور و به منظور مدیریت منابع آبی، همچنین در جهت بهینه کردن مصرف سوخت، قانون گذار با هدف بالا بردن راندمان نیروگاه ها و کاهش مصرف سوخت و آب، قوانینی وضع کرده که متاسفانه اجرای این قوانین هم مثل بقیه موارد ذکر شده است.

بابت پرداخت اقساطی برای صدور پروانه بهره برداری، سود سالیانه اخذ می شود. وی با بیان اینکه از سوی دیگر پروانه بهره برداری هر صنفی حتی صنف مواد غذایی که با سلامت مردم سروکار دارد، برای مدت پنج سال صادر می شود و طی این مدت، سرکشی های موردی توسط مراجع مختلف صورت می گیرد. اما برای نیروگاه ها که عمر بعضی از آنها بیش از ۳۰ سال است و سال های سال دیگر هم قرار است کار کنند، اظهار کرد: پروانه بهره برداری سالیانه صادر و در صورت عدم انجام خواسته های وزارت نیرو، برای آنها جریمه اعمال می شود. با شکایت نیروگاه ها به دیوان عدالت اداری و مراجع دیگر، وزارت نیرو تعریف جدیدی از جریمه ارائه کرده است و با استناد به آن به اخذ جرایم می پردازد.

وی ادامه داد: به منظور ساماندهی سازوکار خرید و فروش برق، مدیران نیروگاه ها با هم فکری و پی گیری قرارداد خرید و فروش برق را که در سال ۱۳۹۱ به دلیل اضطراب (واگذاری نیروگاه ها توسط سازمان خصوصی سازی) تدوین شده بود، بررسی و پیشنهادهایی بر مبنای قوانین موجود و رعایت حقوق خریدار و فروشنده تدوین و به وزارت نیرو ارائه دادند. از دی ماه سال ۱۳۹۹ تاکنون، با وجود همه پی گیری هیچ پاسخی در این باره داده نشده است.